

# РЕШЕНИЕ

№ 7776

гр. София, 06.03.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**  
в публично заседание на 07.02.2025 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов**

**ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева**

**Танка Цонева**

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **12974** по описа за **2024** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

С Решение № 4851 от 06.11.2024г. по анхд. № 13342/2024 г. Софийски районен съд, 106-ти състав, е отменил Електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН] от 06.08.2023г., издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“ при МРРБ - С., с който на М. Л. ЕООД, ЕИК[ЕИК], за нарушение по чл. 102 ал. 2 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, като на основание чл. 179 ал. 3б вр. чл. 187а ал. 1 и ал. 2 т. 3 от същия закон е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лева.

Със същото решение е осъдена Агенция „Пътна инфраструктура“ при МРРБ - С. да заплати на М. Л. ЕООД, ЕИК[ЕИК], сумата от 660 лева, представляваща направени по делото разноски.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл. 211, ал. 1 от АПК, е обжалвано от председателя на УС на Агенция "Пътна инфраструктура" /А./ по съображения за нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Касаторът поддържа, че ЕФ съдържа всички изискуеми реквизити и съдържанието му е нормативно определено в чл. 189ж, ал.1 от ЗДвП. Изложени са доводи, че процедурата по издаване на ЕФ представлява допустим от правото законосъобразен процедурен ред за санкциониране на деянията, съставляващи административно нарушение на задължението за заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от ЗП,

включително и нарушенията по чл. 179, ал. 3а и 3б от ЗДвП. Иска се отмяна на решението и постановяване на друго, с което процесният ЕФ да бъде потвърден. Претендират се разноски.

Ответникът „МЕМО ЛОГ“ ЕООД, чрез процесуален представител адв. И. моли за отхвърляне на жалбата и претендира разноски по делото.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания и тези, за които следи служебно на основание чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е подадени в установения с чл. 211, ал. 1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение Софийски районен съд е приел, че на

06.08.2023г., в 02:34 часа ППС влекач М. А., с регистрационен номер СВ 2745 ТМ, с технически допустима максимална маса 18000, брой оси 2, екологична категория ЕВРО VI Е, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса на състава 44000 (собственост на ОТП Лизинг ЕООД и с ползвател дружеството М. Л. ЕООД), се движело в [община], по път А-6 км 60+705, с посока Нарастващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС изцяло не била заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, тъй като за посоченото ППС няма валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването. Последното се установявало от справка от Д. (л. 34 от делото), съгласно която липсата на подадени данни от монтираното устройство в МПС се дължало на изключване на бордовото устройство в периода 06.07.2023г. до 02.09.2023г.

Нарушението било установено с устройство № 10191, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал. 1 от Закона за пътищата, намиращо се на път А-6 км 60+705. За нарушението срещу „МЕМО ЛОГ“ ЕООД като ползвател на регистрираното ППС бил издаден Електронен фиш № [ЕГН] от 06.08.2023г.

Така изложената фактическа обстановка СРС установил от събраните по делото доказателства и доказателствени средства, а именно: ЕФ, статични изображения във вид на снимков материал, доклад от системата за контрол, справка за собственост, справка от Д., справка от А..

За да отмени последният ЕФ СРС в 106 с-в е изложил подробни съображения, че е нарушен редът за санкциониране на нарушителя. Според СРС, че за така вмененото на дружеството жалбоподател „МЕМО ЛОГ“ ЕООД нарушение Агенция "пътна инфраструктура" и в частност Национално Т. управление не разполага с процесуална възможност да издава електронни фишове и да се отклонява от общия ред за ангажиране на административнонаказателната отговорност на субектите, предвиден в ЗДвП, респективно в ЗАНН - чрез съставяне на АУАН и издаване на наказателно постановление. Посочено и подробно обсъдено е, че процедурата за санкциониране на нарушенията на чл. 179, ал. 3б от ЗДвП е предвидена в чл. 189е, ал. 1 и сл. от същия закон, като последната повелява съставянето на актове за установяване на административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в да се осъществява от длъжностните

лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност, като ал. 12 на същия член предвижда и издаване на НП от председателя на управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура" или оправомощени от него длъжностни лица. Отклонението от тази обща и развита в ЗАНН процедура по ангажиране на административнонаказателната отговорност на лицата е изрично предвидено в закон и само при нарочно очертана ясна възможност за нейното дерогиране е възможно този вид юридическа отговорност да се търси по друг ред, включително и облекчен такъв, чрез издаване на електронен фиш. Според съда подобна облекчена процедура е визирана единствено в разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, която предвижда издаването на електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител само при извършено нарушение по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3 ЗДвП, но не и за такова по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, към момента на извършване на твърдяното нарушение.

Според СРС 106 с-в Едва в редакцията на ЗДвП след влизането в сила на 13.02.2024 г. се предвижда, че за нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. В този смисъл, настоящият СРС 106 с-в приел, че издаденият ЕФ е съставен без А. да е имала правомощие за това.

Така поста постановеното съдебно решение е валидно, допустимо и правилно. Съдът споделя изцяло изводите на СРС 106 с-в, като на осн. чл. 221, ал. 2 от АПК намира, че не следва да ги преповтаря. Касационният състав отбелязва, че в такъв смисъл е и константната практика на АССГ, обективизирана в решение № 26906/12.12.2024г. по канхд № 9619/2024г. и др. Практиката на районни съдилища и/или други административни съдилища няма тълкувателен или задължителен характер за настоящият съдебен състав.

Допълнително настоящият касационен състав отбелязва че наложеното наказание е непропорционално на тежестта на извършеното нарушение като съобразява в тази връзка Решение от 21.11.2024 г. по дело С-61/ 2023 г. на СЕС, съгласно което член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на „компенсаторна такса“ с фиксиран размер.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал. 2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън визираните в касационната жалба, решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на правния спор, на ответника се дължат разноси, представляващи договорено и платено адвокатско възнаграждение в размер на 660 лева (л. 21 от делото).

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, IV-ти касационен състав

**Р Е Ш И:**

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4851 от 06.11.2024 г. по нахд. № 13342/2024г. Софийски районен съд 106-ти състав;

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на „МЕМО ЛОГ“ ЕООД разноси по делото пред касационната инстанция в размер на 660.00 /шестстотин и шестдесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: